

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/41693 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 26 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de tweede grief klaagt appellant onder meer, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij geen aanleiding ziet te oordelen dat de staatssecretaris ten aanzien van de uitzetting van appellant onvoldoende voortvarendheid betracht, omdat de staatssecretaris ter zitting heeft verklaard hangende de beoordeling van de asielaanvraag geen uitzettingshandelingen te verrichten waarbij de buitenlandse autoriteiten betrokken zijn en in het kader van deze aanvraag het eerste en nader gehoor reeds hebben plaatsgevonden. Appellant betoogt dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat, aangezien de vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59, eerste lid, onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) ter fine van uitzetting is voortgezet, de staatssecretaris andere handelingen ter voorbereiding van de uitzetting had kunnen treffen. Het is niet geoorloofd gedurende lange tijd iedere op uitzetting gerichte of daarmee verband houdende activiteit achterwege te laten, aldus appellant.

2.2. Dat appellant op 27 oktober 2007 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend, doet niet af aan de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris om het onderzoek nodig voor de uitzetting zo spoedig mogelijk te starten, met dien verstande dat uitzettingshandelingen waarbij contact moet worden gelegd met de autoriteiten van het vermoedelijke land van herkomst, in beginsel achterwege dienen te blijven. Aangezien is gebleken dat de staatssecretaris ten tijde van de behandeling ter zitting van de rechtbank op 19 november 2007 in het geheel geen uitzettingshandelingen had verricht, is de rechtbank ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de staatssecretaris met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting van appellant heeft gewerkt.

De grief slaagt in zoverre.

2.3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. Hetgeen overigens in grief 2 en hetgeen in de grieven 1 en 3 is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van het beroep van appellant, voor zover daarop na het hiervoor overwogene nog moet worden beslist, als volgt.

2.4. Aangezien appellant reeds op de dag van zijn inbewaringstelling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen en de staatssecretaris vervolgens, naast het aanvangen met de asielprocedure, geen enkele actie heeft ondernomen om de duur van de bewaring beperkt te houden en evenmin is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan de voortduring van de bewaring niettemin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten, moet de opgelegde maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig worden geoordeeld.

2.5. De Afdeling zal het beroep van appellant tegen het besluit van 26 oktober 2007 reeds hierom gegrond verklaren. De overige tegen het besluit aangevoerde beroepsgronden behoeven derhalve geen bespreking.

De aan appellant opgelegde maatregel van bewaring dient te worden opgeheven. Aan hem wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 26 oktober 2007 tot heden, de dag waarop de inbewaringstelling van appellant is opgeheven.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 26 november 2007 in zaak nr. 07/41693;
- III. verklaart het door appellant bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. bepaalt dat de vrijheidsontnemende maatregel ingevolge artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 ingaande heden wordt opgeheven;
- V. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan appellant bij wijze van schadevergoeding een bedrag van € 3945,00 (zegge: drieduizendennegenhonderdvijfenviertig euro) te betalen;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het hoger beroep en het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

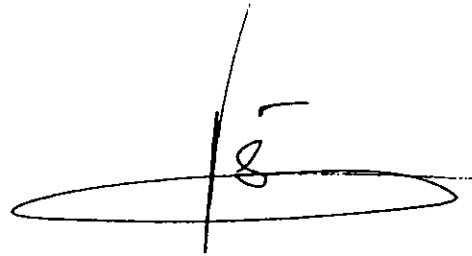
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

347-551.

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line descends from the top of the loop, passing through its center. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 30071
6803AB ARNHEM

• Gelderland-Midden

Regio Gelderland-Midden
Korpsonderdeel 7 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door H.A. van Schoonhoven
Telefoon 026 - 3524150
Fax 026 - 3524111/4187
V-nummer / Zaak / Zaak - 26/10/2007
Datum 26/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Hendricus Antonius van Schoonhoven, inspecteur van het regionaal politiekorps
Gelderland-Midden,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voor(a)rn(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: India
Nationaliteit(en)	: India, Burger van
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Gelderland-Midden
Datum	: 26/10/2007

Tijd : 13:38 uur.

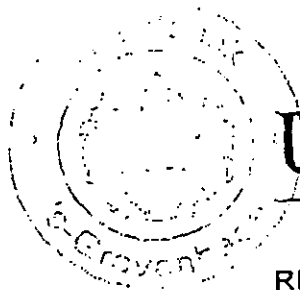
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
H.A van Schoonhoven

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hiertbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIJF

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/41693

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op .
van Burger van India nationaliteit,
IND dossiernummer 0710.29.0353,
thans verblijvende in het Huis van Bewaring te Zeist,
raadsman mr. H.F.J.L. van Pelt,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door dhr. D.A. Riezebos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 26 oktober 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Naar aanleiding van de door eiser ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is de maatregel van bewaring op 27 oktober 2007 voortgezet op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

Op 5 november 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 19 november 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Awb 07/41693

blad 2/3

2. Overwegingen

Eiser stelt dat de bewaring onrechtmatig is, nu, gelet op zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, tijdens verweerder niet is gebleken van een tijdig onderzoek naar de vraag of de asielaanvraag aanleiding geeft om de bewaring te laten voortduren. Evenmin is van een voorafgaand overleg met de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) als bedoeld in A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) gebleken, zo stelt eiser. Verweerder heeft niet de verplichting om binnen zes weken op de asielaanvraag te beslissen, maar om zorgvuldig te handelen en zo snel mogelijk als redelijk te beslissen op de aanvraag, zo vervolgt eiser. Eiser verwijst hierbij naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 22 oktober 2007 (Awb 07/38420) en naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 29 augustus 2007 (JV 2007/470). Uit eerstgenoemde uitspraken volgt, aldus eiser, dat verweerder gehouden is om binnen één week na inbewaringstelling een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden om hem gedwongen uit te zetten dan wel of de ingediende asielaanvraag uitzetting in de weg staat. Voorts is verweerder blijkens voornoemde uitspraak van de Afdeling gehouden binnen een redelijk te achten periode handelingen ter fine van zijn uitzetting te verrichten. Hiervan is niet gebleken, aldus eiser.

De rechtbank overweegt als volgt. Naar aanleiding van de door eiser ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is de maatregel van bewaring op 27 oktober 2007 voortgezet op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Ingevolge artikel 59, vierde lid, Vw 2000, duurt de bewaring krachten het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

De inbewaringstelling van asielzoekers, zolang de asielaanvraag nog niet in eerste aanleg is afgewezen, mag ingevolge het beleid als neergelegd in A6/5.3.3.5 Vc 2000 – voor zover thans van belang – uitsluitend plaatsvinden na voorafgaand overleg met de IND. Van dat overleg dient verslag te worden gelegd in de vreemdelingenadministratie. De rechtbank is niet gebleken van voorafgaand overleg als hiervoor bedoeld. Het enkele ontbreken daarvan maakt de inbewaringstelling echter niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van een dergelijke onevenwichtigheid is in dit geval geen sprake. Niet in geschil is dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren.

Voorts overweegt de rechtbank dat de maatregel van bewaring vrijheidsbeneming tot gevolg heeft en derhalve als zodanig een ingrijpende maatregel is. Om die reden dient die maatregel niet langer te duren dan strikt noodzakelijk en dient verweerder dan ook periodiek activiteiten te ondernemen – in beginsel binnen twee weken na aanvang van de maatregel – gericht op eisers uitzetting. Dit ligt anders indien de vreemdeling een asielaanvraag heeft ingediende, omdat alsdan niet in de rede ligt dat hangende de beoordeling van de asielaanvraag door verweerder uitzettingshandelingen worden verricht. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat hangende de beoordeling van de asielaanvraag dan ook geen uitzettingshandeling worden verricht waarbij de buitenlandse autoriteiten betrokken zijn. Dit gevoegd bij het feit dat in het kader van eisers asielaanvraag het eerste gehoor en het nader gehoor reeds heeft plaatsgevonden, ziet de rechtbank in deze handelwijze geen aanleiding om te oordelen dat verweerder ten aanzien van eiser uitzetting onvoldoende voortvarendheid betracht. In de naar de door eiser verwezen uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, ziet de rechtbank geen aanleiding om te komen tot een andersluidend oordeel, onder meer omdat daar was gebleken dat verweerder nog geen enkele actie had ondernomen met betrekking tot de asielaanvraag van de vreemdeling.

Awb 07/41693

blad 3/3

Hiervan is in onderhavige zaak geen sprake. De rechtbank ziet in de door eiser aangehaalde uitspraak van de Afdeling evenmin aanleiding om te komen tot een andersluidend oordeel, reeds nu in onderhavige zaak sprake is van een situatie die niet gelijk dan wel vergelijkbaar is met de situatie zoals die zich voordeed in de door deze uitspraak

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G. Eelsing en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van A. van den Ham als griffier, op 26 NOV 2007

Afschrift verzonden op:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vermeldingenzaken" (postbus 16113, 2500 HC) te Gravenhage. Artikel 85 Fw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (hiërarchische rechtspraak) is niet van toepassing.

Boulevard Heuvelink advocaten

Advocaten:
 mr. A.E.L.T. Balkema
 mr. E. Klijn
 mr. C.D.A.J. Majoie
 mr. H.F.J.L. van Pelt
 mw mr. M.J.G. Voets
 mw mr. S.G. Volbeda
 mw mr. A.J. v.d. Werff-Dost

Postadres:
 Postbus 3068
 6802 DB Arnhem

Bezoekadres:
 Boulevard Heuvelink 130
 6828 KW Arnhem

telefoon:
 026-4453552

fax:
 026-4457504

e-mail:
 info@bdhadvocaten.nl

website:
 www.bdhadvocaten.nl

PER FAX: 070-3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2012	B - 3 DEC 2007
ZAAKNR. 200708406	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Arnhem
 Betreft
 Ons kenmerk
 Dossiernr

3 december 2007
 / VD Arnhem-toezicht
 HP 071247C
 0710.29.0353

Hoger beroep Vw 2000 inzake vreemdelingenbewaring

Appellant is: geboren op van Indiase
 nationaliteit, wonende te voor dit
 hoger beroep nadrukkelijk woonplaats kiezende te Arnhem op het
 adres Boulevard Heuvelink 130 (postadres: Postbus 3068, 6802 DB
 Arnhem) ten kantore van de advocaat mr. H.F.J.L. van Pelt, die
 nadrukkelijk verklaart door appellant tot de indiening van dit hoger
 beroepschrift bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Verweerder is: de Staatssecretaris van Justitie in Den Haag.

Het hoger beroep is gericht tegen: een beschikking van de Rechtbank Den Haag,
 zittingsplaats Zwolle van 26 november 2007, verzonden 26 november 2007, (proc.nr.
 AWB 07/41963).

Appellant kan zich om de volgende redenen niet met de uitspraak van de rechtbank
 verenigen:

Vooraf

- Appellant is op 23 oktober 2007 in aangehouden op verdenking van
 overtreding van art.197a,2 Sr. en in voorlopige hechtenis gesteld.
 Op 26 oktober 2007 is appellant overgedragen aan de vreemdelingendienst en nog
 diezelfde dag te ter fine van uitzetting in vreemdelingenbewaring gesteld
 op grond van art.59,1 onder a VW

Vanwege het ontbreken van een tolk Punjabi was er geen gelegenheid appellant
 voorafgaand aan het opleggen van de maatregel te horen.

Boulevard Heuvelink **advocaten**

2. Diezelfde dag nog is appellant naar overgebracht en daar om 16.15u alsnog met hulp van een tolk Punjabi gehoord. In dat gehoor heeft hij te kennen gegeven asiel te willen vragen.
Naar aanleiding daarvan is appellant op 27 oktober 2007 in de gelegenheid gesteld een formulier model M35-H te ondertekenen. Gelijktijdig is de maatregel van vreemdelingenbewaring omgezet naar de grond van art.59,1 onder b VW.
3. Appellant heeft tegen die maatregel beroep ingesteld. Hierop is door de Vreemdelingenkamer Zwolle op 26 november 2007 een beslissing genomen tot ongegrond verklaring van het beroep.
4. Naar aanleiding van de asielaanvraag van appellant is hij op 13 november 2007 overgebracht naar het Detentiecentrum Schiphol. Op 14 november heeft het eerste gehoor plaatsgehad, op 16 november het nader gehoor. Op 20 november 2007 is een voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag uitgebracht en nog diezelfde dag in persoon aan appellant uitgereikt.
5. In de gronden van beroep is namens appellant verwezen naar een uitspraak van de VK Assen van 22 oktober 2007 (AWB 07/38420) en een uitspraak van Uw Afdeling van 29 augustus 2007 (JV 2007/420). Tegen de uitspraak van de VK Assen is door verweerder hoger beroep ingesteld. Dit hoger beroep is bij Uw Afdeling geregistreerd onder nummer 200707523. De mondelinge behandeling hiervan heeft plaatsgevonden op woensdag 28 november jl.
6. In deze zaak bij Uw Afdeling is namens de betreffende vreemdeling betoogd, dat verweerder gehouden is om binnen één week, in ieder geval zo snel mogelijk, na de inbewaringstelling een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden om de vreemdeling gedwongen uit te zetten dan wel of de ingediende asielaanvraag aan uitzetting in de weg staat. Voorts is aangevoerd, dat verweerder zo snel mogelijk binnen een redelijk te achten periode handelingen te fine van zijn uitzetting dient te verrichten. Hiervan was niet gebleken.
7. Onder verwijzing naar het bovenstaande komt appellant dan ook tot de volgende grieven tegen de aangevallen uitspraak:

Grief 1:

8. Ten onrechte overweegt de rechtbank in op blz.2:

'De inbewaringstelling van asielzoekers, zolang de asielaanvraag nog niet in eerste aanleg is afgewezen, mag ingevolge het beleid als neergelegd in A6/5.3.3.5 VC 2000 – voor zover thans van belang – uitsluitend plaatsvinden na voorafgaand overleg met de IND. Van dat overleg dient verslag te worden gelegd in de vreemdelingenadministratie. De rechtbank is niet gebleken van voorafgaand overleg als hiervoor bedoeld. Het enkele ontbreken daarvan maakt de inbewaringstelling echter niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot ernst van het gebrek en de daarvoor

Boulevard Heuvelink **advocaten**

geschonden belangen. Van een dergelijke onevenwichtigheid is in dit geval geen sprake. Niet in geschil is dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren.'

Toelichting op grief 1

9. Appellant is van oordeel, dat de rechtbank niet op de juiste wijze tot een belangenafweging is gekomen. Dat er gronden voor de inbewaringstelling aanwezig waren, brengt immers nog niet met zich mee, dat een belangenafweging in het voordeel van verweerder dient uit te vallen, maar enkel dat er tot die belangenafweging moet worden overgegaan. Door te overwegen als zij heeft gedaan, heeft de rechtbank dit miskend en bovendien de uitspraak op dit punt niet naar behoren gemotiveerd, nu zij heeft nagelaten nader aan te geven waarom die belangenafweging in het voordeel van verweerder diende uit te vallen.

Grief 2

10. Ten onrechte overweegt de rechtbank ten onrechte op blz.2, laatste alinea:

'Voorts overweegt de rechtbank de maatregel van bewaring vrijheidsbeneming tot gevolg heeft en derhalve als zodanig een ingrijpende maatregel is. Om die reden dient die maatregel niet langer te duren dan strikt noodzakelijk en dient verweerder dan ook periodiek activiteiten te ondernemen – in beginsel binnen twee weken na aanvang van de maatregel – gericht op eisers uitzetting. Dit ligt anders indien de vreemdeling een asielaanvraag heeft ingediend, omdat alsdan niet in de rede ligt dat hangende de beoordeling van de asielaanvraag door verweerder uitzettingshandelingen worden verricht. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat hangende de beoordeling van de asielaanvraag dan ook geen uitzettinghandelingen worden verricht waarbij de buitenlandse autoriteiten betrokken zijn. Dit gevoegd bij het feit dat in het kader van eisers asielaanvraag het eerste gehoor en het nader gehoor reeds heeft plaatsvonden, ziet de rechtbank in deze handelwijze geen aanleiding om te oordelen dat verweerder ten aanzien van eisers uitzetting onvoldoende voortvarendheid betracht. In de naar de door eiser verwezen uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, ziet de rechtbank geen aanleiding om te komen tot een andersluidend oordeel, onder meer omdat daar was gebleken dat verweerder nog geen enkele actie had ondernomen met betrekking tot de asielaanvraag van de vreemdeling.'

Toelichting op grief 2

11. Door te overwegen als zij heeft gedaan, miskent de rechtbank, dat het onderzoek in het kader van de asielaanvraag, zeker als het gaat om een asielzoeker, aan wie de vrijheid is ontnomen, krachtens het bepaalde in art.3.110 VB zo snel mogelijk moet beginnen. In het geval van appellant heeft dat 19 dagen geduurd. Dat is in strijd met de wet, in het bijzonder het bepaalde in art.3.110,1 VB

Boulevard Heuvelink **advocaten**

- 12 Door te overwegen, dat er gedurende de behandeling van de asielaanvraag geen uitzettingshandelingen in de richting van de autoriteiten van het land van herkomst kunnen worden verricht, miskent de rechtbank, dat er wel voorbereidende handelingen kunnen worden getroffen, zoals overleg met de DTV en een terugkeergesprek. Immers ook een vreemdelingenbewaring, die wordt opgelegd krachtens art.59,1b VW wordt ter fine van uitzetting opgelegd. Dat brengt met zich mee, dat het niet geoorloofd is om gedurende langere tijd geen enkele op uitzetting gerichte of daarmee verband houdende activiteit te verrichten.

Grief 3

13. Ten onrechte overweegt de rechtbank aan het eind van de uitspraak op blz. 3 het volgende:

'Het beroep is ongegrond. Daarom kan er geen schadevergoeding worden toegekend'

Toelichting bij grief 3

14. Deze grief hangt samen met de bovenstaande grieven. Appellant is van oordeel, dat bij het slagen van één of meer van de eerste twee grieven ook deze derde grief behoort te slagen. Dat brengt met zich mee, dat het beroep alsnog gegrond moet worden verklaard met veroordeling van verweerder in de proceskosten. Bovendien behoort aan appellant alsnog de gevraagde schadevergoeding te worden toegekend.

MET CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank en opnieuw rechtdoende het beroep tegen de beslissing van verweerder van 26 november 2007 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure, zowel in eerste aanleg bij de rechtbank als in dit hoger beroep.

Gemachtigde,

Bijlage: -beschikking VK Zwolle dd. 26-11-2007.